

“Nothing great in the world has ever been accomplished without passion” – Hebbel

ถ้ามีคนถามผมวันนี้ว่าบริษัทใดในโลกที่ผมชื่นชอบมากที่สุด (ยกเว้นดีแทคนะครับ) ผมคงตอบว่า “กูเกิ้ล”

ผมก็เป็นเหมือนอีกหลายคนในรุ่นเดียวกันที่เวลาเสิร์ชอินเตอร์เน็ตทีไร เหมือนต้องใช้เวลาชั่วกัลปาวสานกว่าจะหาอะไรเจอ หลายครั้งที่ต้องปวดหัวกับผลการค้นหาที่ตรงข้ามกับความต้องการ อาการประมาณว่า ค้นอย่างหนึ่งแต่กลับได้อีกอย่างหนึ่งเป็นประจำ

หลังจากรู้สึกหมดหวังกับอนาคตการใช้อินเตอร์เน็ตของตัวเอง ผมประกาศเจตนารมณ์ชัดเจนว่าชาตินี้จะไม่ใช้อินเตอร์เน็ตอีกต่อไป “เสียเวลาที่สุด” ผมเคยบันทึกกับเพื่อน หลายคนพยักหน้ารับรู้กันหงึกหงัก พร้อมความเข้าใจอย่างสุดซึ้ง เพราะเพื่อนเก่าของผมบางคนไม่เคยแม้กระทั่งคิดจะใช้คอมพิวเตอร์ด้วยซ้ำ!

แต่ความที่เป็นคนดี ผมเริ่มแอบสังเกตลูก ๆ เวลาเล่นเน็ตว่าพวกเด็ก ๆ จะมีปัญหาเหมือนที่ผมมีรีเปลา ผลก็คือ เปลาเลยครับ จะว่าไปลูกผมดูสบายอกสบายใจด้วยซ้ำในการนั่งอยู่หน้าเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อ “ท่องไปบนโลกไซเบอร์” โดยเฉพาะลูกชายคนโตของผมซึ่งดูจะหาอะไรในอินเตอร์เน็ตก็เจอในเวลาไม่ถึงหึดใจ อดรันทนไม่ไหว ผมเลยตัดสินใจถามลูกว่าพวกเขาใช้ search engine ตัวไหน ถึงได้ผลจับไวขนาดนั้น และนั่นคือวันแรกที่ผมได้รู้จักกับกูเกิ้ล

ทุกวันนี้ ทุกครั้งที่ผมมีเวลา ผมจะงัด laptop ของผมขึ้นมาและให้กูเกิ้ลพาผมไปยังแหล่งข้อมูลทุกแห่งที่ผมต้องการ เนื่องจากหน้าตาของเว็บกูเกิ้ลถูกออกแบบให้ดูเป็นระเบียบและใช้งานง่ายมาก ๆ ทำให้ผมสามารถหาข้อมูลที่ยากได้ภายในเวลาไม่กี่วินาที ในฐานะที่เป็นแฟนคลับของกูเกิ้ล ผมเลยเสิร์ชหาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทนี้ และก็ไม่ได้แปลกใจที่พบบทความหนึ่งซึ่งเขียนเล่าวิธีการดูแลพนักงานของกูเกิ้ล รวมถึงวิธีการบริหารธุรกิจอย่างไรจึงได้เป็นบริษัทที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

บทความที่ว่าเขียนโดยนิตยสารฟอร์จูน มีบทสัมภาษณ์ เซอร์รี แชนเบิร์ก ผู้มีตำแหน่งเป็นรองประธานด้านงานโฆษณาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่กล่าวยอมรับว่าเธอเคยทำเรื่องผิดพลาดครั้งร้ายแรงซึ่งส่งผลให้บริษัทต้องเสียเงินไปหลายล้านเหรียญ เธอบอกว่ามันเกิดจากการตัดสินใจที่รวดเร็วเกินไปในขณะที่ยังไม่มีการควบคุมที่ดีพอ ทำให้ต้องเสียเงินไปเป็นจำนวนมหาศาล หลังจากที่ตระหนักถึงระดับความเสียหายที่รุนแรง เธอเดินไปหา แลร์รี เพจ หนึ่งในผู้ร่วมก่อตั้งกูเกิ้ล เพื่อสารภาพผิด เธอบอกเพจว่าเธอเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น เพจยอมรับการตัดสินใจที่ผิดพลาดของเธอ แต่ก่อนที่เธอจะเดินออกจากห้องมา เพจทำให้เธอประหลาดใจโดยบอกเธอว่า “ผมดีใจมากที่คุณทำพลาด เพราะผมอยากให้บริษัทนี้เป็นบริษัทที่เคลื่อนไหวเร็วเกินไป ทำงานมากเกินไป ดีกว่าจะเป็นบริษัทที่ระมัดระวังเกินไปและไม่ทำอะไรเลย ดังนั้นถ้าเราไม่ทำผิดพลาดเลยก็หมายความว่าเรายังไม่กล้าเสี่ยงเท่าที่ควร”

อ่านมาถึงตรงนี้ คุณคงรู้แล้วว่าผมถึงทำไมผมถึงชื่นชมกูเกิ้ล

ถ้ายังจำได้ ผมเคยเขียนไปในตอนแรก ๆ ว่าผมก็กำลังพยายามปลุกฝังวัฒนธรรมองค์กรที่กระตุ้นให้คนกล้าเสี่ยงและกล้าทำผิดพลาดในดีแทคเหมือนกัน ถึงแม้ว่าเราจะไม่สามารถเทียบกับกูเกิ้ลได้ทั้งเรื่องรายได้หรือขนาดองค์กร แต่อย่างน้อยเราก็มีวัฒนธรรมองค์กรที่ไม่ต่างกันนัก

สโลแกนการทำงานของกูเกิ้ลที่ผมชอบมากคือ “คุณสามารถจริงจังได้โดยไม่ต้องใส่สูท” บริษัทนี้ถูกสร้างขึ้นบนความเชื่อที่ว่า งานคือความท้าทาย และความท้าทายคือความสนุก หน้า “ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กร” ของเว็บกูเกิ้ลถึงกับบอกไว้ว่า การประชุมที่อาจใช้เวลาหลายชั่วโมงในบริษัทอื่น อาจเกิดขึ้นง่าย ๆ ที่กูเกิ้ลเพียงแค่ช่วงระหว่างรอคิวซื้ออาหารกลางวันเท่านั้น ที่นี้ไม่ค่อยมีเส้นกันแบ่งระหว่างหน่วยงาน แผนกเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์อาจนั่งติดกับแผนกเซ็นเซอร์ของบริษัาก็ได้

ผมคิดว่าสิ่งดี ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นได้เพราะคนกูเกิ้ลมี passion ในงานที่ทำและในบริษัทของพวกเขา และผมก็หวังว่าวันหนึ่งดีแทคจะเป็นบริษัทที่สนุกสนานพอกัน เป็นบริษัทที่เป็นมากกว่าแค่ที่ทำงาน เป็นที่ ๆ เต็มไป

ด้วยความสนุกสนาน เป็นที่ ๆ ทุกคนรู้สึกรักในสิ่งที่ตัวเองทำอยู่ และเป็นที่ ๆ ให้โอกาสคนที่กล้าเสี่ยงและ
ทำผิดพลาด

เรากำลังพยายามทำอยู่ครับ และอีกไม่นานเราคงจะได้เห็นวัฒนธรรมนี้ในดีแทคมากขึ้น แต่สำหรับตอนนี้ ผม
ว่าเรามาร่วมฉลองความรักความทุ่มเทที่เรามีให้กันและกันตลอดปีที่ผ่านมากันดีกว่า

ขอให้ปีใหม่ของทุกคนเต็มไปด้วย passion, love & fun!

สุขสันต์ปีใหม่ครับ!